CZYN KATOLICKI

OKÓLNIK DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ W CZĘSTOCHOWIE

„Akcja Katolicka jest udziałem świeckich w apostolstwie hierarchicznem Kościoła Katolickiego dla obrony zasad religijnych i moralnych, oraz dla rozwoju zdrowej i pożytecznej akcji społecznej pod kierownictwem hierarchji kościelnej — niezależnie i ponad wszystkie partje polityczne — celem odnowienia życia katolickiego w rodzinie i społeczeństwie." PIUS XI.

CZĘSTOCHOWA, UL. NAJŚW. MARJI PANNY Nr. 64

Rok I. Wrzesień 1934. Nr. 9.

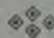
CZYN KATOLICKI

OKÓLNIK DIECEZJALNEGO INSTYTUTU
AKCJI KATOLICKIEJ W CZĘSTOCHOWIE

„Akcja Katolicka jest udziałem świeckich w apostolstwie hierarchicznem Kościoła Katolickiego dla obrony zasad religijnych i moralnych, oraz dla rozwoju zdrowej i pożytecznej akcji społecznej pod kierownictwem hierarchji kościelnej — niezależnie i ponad wszystkie partje polityczne — celem odnowienia życia katolickiego w rodzinie i społeczeństwie." PIUS XI.

CZĘSTOCHOWA, UL. NAJŚW. MARJI PANNY Nr. 64

Rok I. Wrzesień 1934. Nr. 9.

SPIS RZECZY.

CZYN KATOLICKI

OKÓLNIK DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny **3 zł.** z przesyłką	**CZĘSTOCHOWA** ul. Najśw. Marji Panny 64	P. K. O. Nr. 68.960 Telefon Nr. 17-10.
Rok I.	**Wrzesień 1934**	**Nr. 9.**

NIECH BĘDZIE POCHWALONY JEZUS CHRYSTUS!

DIECEZJALNY INSTYTUT AKCJI KATOL.

PRACA NAJWAŻNIEJSZA.

Stanowi ją ciągle jeszcze, niestety, uświadomienie organizacyjne i ideowe członków naszych stowarzyszeń. Mówimy „niestety", bo po tylu w tym kierunku wysiłkach, byłby już najwyższy czas wyjść wreszcie z przydługiego trochę okresu niemowlęctwa organizacyjnego, a przejść do zbiorowego, prawdziwie męskiego czynu, do którego nas tak gorąco zachęcał Najdostojniejszy Arcypasterz w swym liście, zamieszczonym w pierwszym numerze naszego okólnika.

Niestety mimo nieprzerwanych nawoływań, zjazdów delegowanych, kursów dekanalnych, częstych wizytacyj — przy rzetelnej pracy wciąż jeszcze widzimy zaledwie jednostki, a nieraz i tych brak...

Przyczynę tego stanu rzeczy widzieć należy tak w słabem zainteresowaniu się katolickiem życiem organizacyjnem, jak i w ciągłem niedocenianiu konieczności samodzielnej pracy uświadamiającej w stowarzyszeniach. A taki jest tego skutek, że dopóki w organizacji przebywa przedstawiciel centralnych władz A. K. — dopóty wszystko wydaje się być na najlepszej drodze. Niech tylko jednak opuści on progi sali zebrań, a wnet dawna martwota powraca.

Jest tu duże nieporozumienie. Bo pomoc organizacyjna to nie wykonywanie pracy za samą organizację, lecz tylko wskazywanie jej dróg wiodących niewątpliwie do celu. I jeżeli organizacja chce istnieć winna koniecznie wykazywać własną inicjatywę w kształceniu swych członków.

Niejednokrotnie już wskazywaliśmy na środki pomocnicze, które pracę w tym kierunku mogą ułatwić. Wypada nam raz jeszcze powtórzyć je.

I tak tedy, chcąc pracować nieprzerwanie i skutecznie trzeba przedewszystkiem *czytać pilnie nasz okólnik organizacyjny, czyli „Czyn Katolicki"*. Zawiera on ważne wskazania dla ogólnej Akcji Katolickiej, a z chwilą ustalenia zarządów poszczególnych Stowarzy-

szeń diecezjalnych i rozpoczęcia przez nie normalnej pracy, zawierał będzie również wskazówki do pracy dla wszystkich oddziałów Stowarzyszeń A. K.

Jak mogliśmy dotąd tu i ówdzie stwierdzić — to nie wszystkie zarządy korzystają z okólnika. Jako tłumaczenie słyszy się, że nie dochodzi on do rąk adresatów, jakkolwiek Diecezjalny Instytut rozsyła go systematycznie w końcu każdego miesiąca do stowarzyszeń, bądź też pod adresem przew. ks. ks. Proboszczów.

Drugim środkiem do niezbędnego wyrobienia członków to *lektura podręcznika Akcji Katolickiej* w opracowaniu ks. L. Civardiego. Kto chce dobrze poznać zasady Akcji Katolickiej ten powinien bezwzględnie z tą książką się zapoznać. Lepszego opracowania tego rodzaju zagadnień, tak jasno wyłożonych i tak systematycznie podanych trudnoby szukać. Żeby jednak posiadanie podręcznika przyniosło naprawdę korzyść, trzeba do niego często zaglądać i wybrane kwestje na wspólnych zebraniach zarządowych czy ogólnych czytać i omawiać. Z pewnością wtedy niejedna sprawa rozjaśni się, a wraz z tem i praca potoczy się żywiej.

Wielkie znaczenie w uświadamianiu organizacyjnem i ideowem mają wszelkiego rodzaju kursy. Żywe słowo, które obok przykładu jest głównym czynnikiem w kursach ma swoje wielkie i niewątpliwe zalety. Do wielu osób potrafi ono silniej przemówić, niż długie i żmudne a samodzielne przesiadywanie nad książką. Zresztą to jednoczesne zetknięcie się wielu osób zainteresowanych w danych sprawach pozwoli również na wszechstronne tych spraw zrozumienie, na natychmiastowe wyjaśnienie wątpliwości, a usłyszany czy zaobserwowany przykład wskaże drogę do pożądanego nieraz naśladownictwa.

W roku bieżącym Diec. Instytut A. K. projektuje urządzenie dłuższych instrukcyjnych kursów dla przodowników AK., które, gdy dojdą do skutku, dadzą stowarzyszeniom cały szereg wyrobionych pracowników. Trzeba tylko, by z tych kursów członkowie AK. chcieli korzystać i aby podane im dyrektywy mimo zwykłych trudności starali się zamieniać w czyn.

Innym wreszcie niezmiernie skutecznym środkiem dla wyrobienia zastępów apostolskich w A. K. to rekolekcje zamknięte. Tyle już o nich się mówiło, że powtarzać tego samego niema potrzeby. Tak jednak mimo wszystko spotyka się mało poparcia dla tej idei. Gdzie to, zgodnie z nawoływaniem, istnieją kasy rekolekcyjne? Gdzie zarządy mają tę ambicję, aby choć jeden członek takie rekolekcje zamknięte w ciągu roku odbył? Gdzie z miljonowej prawie rzeszy wiernych w diecezji są przynajmniej te nieliczne setki, łaknące odrodzenia i umocnienia w rekolekcjach zamkniętych? My wiemy tyle tylko, że odbywają się czasem kursy złożone z kilku zaledwie osób. Dobre i to wprawdzie, ale gdzie reszta?

W sezonie jesienno zimowym poświęci D. I. A. K. więcej uwagi

rekolekcjom. Poszczególne serje rekolekcyjne złączone będą z krótkiemi kursami A. K., aby uczestnicy tem łatwiej wynoszone z Domu Rekolekcyjnego zdobycze mogli przeszczepiać na odcinkach swej pracy.

Tu znów nasuwa się uwaga: Rekolekcje tem pewniej spełnią swe zadanie, gdy znajdą pełne zrozumienie i poparcie w zarządach A. K. W tem leży ich przyszłość. Bo kiedy przyszłością świata ma stać się odrodzenie, to obowiązkiem członków A. K. jest zacząć je przez własne odrodzenie w rekolekcjach zamkniętych. Organizacyjne i ideowe uświadomienie przed czekającą nas kampanją czynu — to nasza praca najważniejsza!

Przed świętem Chrystusa Króla.

Już tylko kilka tygodni dzieli nas od święta Chrystusa Króla — święta Akcji Katolickiej, przypadającego — jak wiadomo, w ostatnią niedzielę października.

Jak za lat poprzednich, tak i w tym roku, mamy zamanifestować na szerszą skalę nasze żywe uczucia katolickie, głębokie przekonania religijne i silną wiarę wraz z przywiązaniem do Kościoła Świętego, mamy stwierdzić raz jeszcz nasze pragnienie nadejścia Królestwa Chrystusowego.

Jak w roku ubiegłym, wspominając wiekopomne zwycięstwo chrześcijaństwa pod Wiedniem, stawaliśmy gotowi do walki z nowoczesnem, groźniejszem może od tamtego pogaństwem, tak w roku bieżącym staniemy wobec wielkiej tajemnicy odkupienia, którą przywodzi nam na pamięć obecny Jubileusz powszechny, podejmując wezwanie do życia wewnętrznego i duchowego odrodzenia społeczeństwa. Taki jest bowiem temat tegorocznego święta Chrystusa Króla.

Praktycznie temat ten ujmuje Akcja Katolika w krótkie hasło:

„W Chrystusie — Odkupienie!
W Chrystusie — Odrodzenie"!

Dwa więc zagadnienia obejmuje to hasło. Pierwsze z nich to zagadnienie Odkupienia. Trzeba tu będzie dążyć przedewszystkiem do uświadomienia jaknajszerszych mas o znaczeniu samego dzieła odkupienia jak i obecnego Jubileuszu dla życia jednostek, dla Kościoła i ludzkości całej. A jako praktyczny wynik tego uświadomienia nastąpić ma odrodzenie wszystkiego w Chrystusie, przez żywszą praktykę zycia wewnętrznego.

Takie postawienie sprawy jest ogromnie na czasie: Dlatego bowiem ludzkość odsunęła się od Chrystusa, że przyznała wyższą wartość pierwiastkom doczesnym, zapominając zwolna o tem, co prawdziwie wieczne. Jeżeli więc dziś rozpocząć się ma nawrót do Boga, to skutecznym do tego środkiem będzie pilne wejrzenie w duszę każdego z ludzi.

Nic też dziwnego, że już położyliśmy i kłaść będziemy w najbliższym czasie coraz silniejszy nacisk na znaczenie rekolekcji zamkniętych. Nic tak bowiem zapewne nie pomoże duszy do wewnętrznego odrodzenia, jak te chwile spędzone w bezpośredniej łączności z Bogiem w domach rekolekcyjnych. Z dużą też pewnością powiedzieć można, że tem lepiej wypełnimy hasła tegorocznego święta Chrystusa Króla, im liczniej zapełnimy i zapełniać będziemy Dom Rekolekcyjny. O tem niech pamiętają zwłaszcza Zarządy Parafjalne Akcji Katolickiej, na barkach których spocznie organizacja święta w parafji.

Dokładniejszy program obchodu święta Chrystusa Króla podamy w okólniku na miesiąc październik. Dziś ogólnie tylko zaznaczamy, aby już teraz mogły się Par. A. K. przygotować, że obchód powinien uwzględnić podwójny charakter święta — czysto wewnętrzny, t. j. przygotowanie duchowe członków A. K. i wogóle wiernych, oraz zewnętrzny, ujawniający się w manifestacjach i wystąpieniach zewnętrznych. Ta strona obchodu objąć niemniej powinna jaknajszersze rzesze katolików.

Organizacja święta należy z natury rzeczy do Zarządu P. A. K. jako reprezentanta całej A. K. w parafji. W wyjątkowych razach powołać należy, i to już teraz, specjalne komitety, do których wchodzić będą przedstawiciele wszystkich organizacyj Katolickich i na gruncie katolickim stojących.

Masa czy wybrani?

Spotkać się można czasem z członkami zarządów naszych stowarzyszeń, którzy skarżyć się będą na zbyt szczupłą liczbę katolików, biorących żywszy udział w pracach A. K.

„Mimo wysiłków — tak przedstawiają oni sprawę — nie udaje się zainteresować dla Akcji Katolickiej szerszego grona ludzi, a temwięcej wciągnąć ich do jakiejś pracy. Bywa i tak, że nawet ci, którzy początkowo zgłosili swój udział do stowarzyszenia, po jakimś czasie odpadają, nie podając przyczyn odejścia. Nie trzeba też dodawać, że ten słaby przypływ nowych sił zniechęca nawet wytrwalszych pracowników, którzy wciąż siebie tylko widzą na trudnym posterunku, bez większej nadziei znalezienia następców, w najbliższej przynajmniej przyszłości".

Odpowiedzieć na to trzeba, że słuszny pozornie ten zarzut wcale przecież nie upoważnia do jakiegokolwiek pesymizmu i zniechęcenia.

Przedewszystkiem bowiem nie są bynajmniej czemś niezwykłem owe ciągłe zmiany w liczebności członków danej organizacji, a zwłaszcza w początkach jej istnienia istnienia. Dopóki nie będziemy mieć ludzi więcej uświadomionych, dopóty ta płynność będzie zjawi-

skiem zupełnie naturalnem i oczekiwanem. Z chwilą powstania organizacji garnąć się do niej będą zawsze stosunkowo liczne szeregi, zostaną tam jednak po pewnym czasie tylko ci, którzy naprawdę poczują się zdolni do wykonania tych obowiązków, jakie na nich organizacja nakłada. Odpadnie, krótko mówiąc, ten element, który i tak narazie przynajmniej utrzymaćby się nie dał.

Inną przyczyną odpływu członków, spotykaną częściej w miastach i miasteczkach niż na wsi, jest to niczem nieuzasadnione mniemanie, jakoby należność do Akcji Katolickiej i wogóle wszelka działalność katolicka mogła komuś zaszkodzić w opinji zwierzchników — pracodawców. Taki pogląd wciąż jeszcze, niestety, pokutuje wśród pewnych warstw katolickich. Jakgdyby istotnie Akcja Katolicka była czemś, co w jakikolwiek niebezpieczny sposób zagraża ustalonemu porządkowi i przeszkadza ludziom w wykonywaniu przyjętych na siebie obowiązków publicznych.

Przeciw takiemu poglądowi należy ostro wystąpić, wykazując, że nie znajduje on nigdzie żadnego uzasadnienia. Gdyby kto miał jakieś wątpliwości co do apolitycznego charakteru Akcji Katolickiej, temu przypomnieć trzeba brzmienie artykułu 3 nowych statutów, gdzie sprawa ta jest wyraźnie postawiona. Również artykuł 4 tych statutów, mówiący o celu podstawowym Akcji Katolickiej, nie daje najmniejszych nawet podstaw do dyskusji w tej mierze. Sprawa bowiem w całości jest jasna.

Przy tem wszystkiem można istotnie stwierdzić nikły czasem udział katolików w Akcji Katolickiej. Ale — zapytać się trzeba — czy powinno nam tak odrazu zależeć na masach, na zbyt wielkiej liczbie członków?

Wszak Akcja Katolicka — to wielki czyn, a nie tylko duży ruch. Do powstania zaś czynu nie tak trzeba wielkiej ilości katolików, jak raczej katolików wyrobionych. Gdyby nam zależało tylko na jednorazowej manifestacji, wtedy słusznie moglibyśmy się ubiegać o pozyskanie masy — masy bowiem robią manifestacje.

Ale Akcja katolicka to nie przegląd ludzi, ożywionych przygodnie wszczepioną w nich ideą. Akcja Katolicka to działalność obliczona na lata i wieki, a taka działalność wymaga koniecznie wytrwałości i gruntownego urobienia, co zawsze łatwiej uczynić w małym zespole, niż masach.

Właśnie ze względu na ten charakter wychowawczy naszych obecnych prac powinniśmy się raczej starać o niewielki dobór ludzi, ale za to jakościowo wysoko stojących. Przemawia za tem również i przykład wzięty z pierwszych wieków chrześcijaństwa, kiedy to wcale nie masy, ale garstka z dwunastu apostołów złożona przystępowała do olbrzymiego dzieła pozyskania świata dla idei Chrystusowej i dziś jasnem jest, że te czterysta miljonów katolików, to daleki owoc tych pierwszych „szaleńców Bożych".

Nie jest więc rzeczą nadewszystko smutną i odbierającą zapał, że w pracy swej dotąd nie zdołaliśmy skupić mas. Bo nie jest też zwykłą koleją rzeczy od tego zaczynać.

Pewnie, że Akcja Katolicka nie wyrzeka się wcale ogarnięcia jaknajszerszych kół katolików. Owszem, to nawet jest jej założeniem jej planem, tylko że wykonanie tego planu musi się odbywać normalną, przez doświadczenie wieków wskazaną drogą. Inaczej w działalności naszej będzie może szerokość i długość, a nie będzie tego, co najbardziej pożądane i konieczne jest dla trwałości Akcji Katolickiej — to jest głębi.

Te wskazania powinny wziąć sobie szczególnie do serca stowarzyszenia młode. One to bowiem najczęściej popełniają ten zasadniczy błąd, polegający na skupianiu dużej ilości członków, gdy przedewszystkiem potrzeba tam urobionych przewodników, którzyby innych prowadzić umieli.

Praktyka też wskazuje, że ta z dobrych pobudek pochodząca ale i źle pojęta ambicja posiadania w stowarzyszeniu liczby członków, którąby mogła imponować, mści się na całej przyszłości organizacji. Kamień rzucony w wodę nie odrazu roztacza na jej powierzchni najszersze kręgi, ale czyni to stopniowo. Podobnie też być powinno i w Akcji Katolickiej. Zgromadzić najpierw nieliczne bodaj, ala dobrane grono ludzi, tych wychować do zadania, a dopiero potem wchłaniać coraz innych i tak wszystkich przerabiać na dobrych i światłych katolików.

Przez katolickie jednostki do katolickich mas — to niech się stanie naszem praktycznem wskazaniem.

Ważne przypomnienie i wyjaśnienie.

W myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28.I.br. (Dz. U. R. P. z dnia 31 stycznia 1934 r. Nr. 9 poz. 72) od dnia 1 sierpnia b.r. obowiązuje we wszystkich organizacjach Akcji Katolickiej nowe prawo o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. — z pewnemi zmianami podanemi w rozporządzeniu ministerjalnem. Powyższemu prawu o stowarzyszeniach służących katolickim celom religijnym i wyznaniowym, na terenie diecezji częstochowskiej, podlegają następujące organizacje katolickie: Katolickie Stowarzyszenie Mężów, Katolickie Stowarzyszenie Kobiet, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej i Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Żeńskiej.

Prawo nadzoru władz świeckich (administracyjnych) nie dotyczy zrzeszeń i instytucyj, działających na podstawie prawa kanonicznego. W myśl Konstytucji Art. 14. i Konkordatu art. 1, 16 i 25, podlegają one jurysdykcji Kościoła i są wyłączone z pod kontroli władz państwowych. Art. 9. prawa o Stowarzyszeniach wyraźnie to

przyznaje. *Do takich należą: bractwe, Sodalicje, Towarzystwa św. Wincentego a Paulo, Krucjata Eucharystyczna i t. p.*

Organizacje Akcji Katolickiej (Centrale) na terenie diecezji Częstochowskiej zostały zgłoszone do Władz Państwowych (Województwa), jako Stowarzyszenia zwykłe. (Art. 12 — 18 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r.) Stowarzyszenia Akcji Katolickiej aczkolwiek zostały zgłoszone do Władz administracyjnych jako Stowarzyszenia zwykłe, to jednak na podstawie wyżej podanego rozporządzenia Rady Ministrów, korzystają z praw Stowarzyszeń zarejestrowanych.

Oddziały Parafjalnych Stowarzyszeń Akcji Katolickiej zgłoszone zostały do kompetencji władzy administracyjnej (Starostw) przez Centrale Diecezjalne t. j. przez właściwe Stowarzyszenia Akcji Katolickiej (stosownie do § 2, ust. 4, cyt. rozp. Rady Ministrów, oraz art. 41 o Stowarzyszeniach).

Centrale — Stowarzyszenia Diecezjalne — przy zgłoszeniu oddziałów do odpowiednich Starostw podały równocześnie spis członków kierownictwa (Zarządu) oraz lokal stałych zebrań. *Każdorazową natomiast zmianę kierownictwa (Zarządu) w Oddziałach Parafjalnych, oraz zmianę lokalu zebrań w terminie 14 dni do kompetentnego Starostwa Powiatowego (grodzkiego) zgłaszają same Zarządy oddziałów parafjalnych* (art. 41, ust. 3 praw o stowarzyszeniach oraz zgodnie z § 2 ust. 4 rozp. Rady Ministrów z dnia 28.I.1934).

Zmiany powyższe należy zgłaszać do Starostw według przepisanego formularza, którego wzór załączyliśmy w nr. 7-8 okólnika, na str. 15.

Zmiana w układzie okólnika.

W Związku ze zmianami statutowemi i reorganizacją Akcji Katolickiej, zmienia się również, poczynając od numeru niniejszego, układ naszego okólnika. Odtąd bowiem zamiast łącznych wskazówek dla obu stowarzyszeń t.j. mężów i kobiet, podawać będzie oddzielnie komunikaty dla oddziałów Katolickiego Stowarzyszenia mężów i dla oddziałów K. S. Kobiet.

Pierwsza część okólnika zawierać będzie w dalszym ciągu ogólne rozważania i artykuły i przeznaczona będzie przedewszystkiem dla Zarządów Parafjalnej Akcji Katolickiej, które w tej części głównie znajdą szczegółowe wskazówki, co do kierunku swych prac.

Nie wyłącza to oczywiście możliwości korzystania z tego działu i przez kierownictwa oddziałów.

W części drugiej, w rubryce: „Katolickie Stowarzyszenie Mężów"

Czas opłacić prenumeratę za „Czyn Katolicki"! Skarbniku, nie bądź nadal opieszałym w tej sprawie.

zawarte będą wskazania i komunikaty przeznaczone głównie dla oddziałów tego stowarzyszenia.

Część trzecia poświęcona będzie oddziałom Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet.

W dalszym ciągu znajdą pomieszczenie wiadomości referatu rekolekcyjnego, oraz „Caritasu", przyczem te ostatnie przeznaczone będą dla Stowarzyszeń Pań Miłosierdzia i Wydziałów Parafjalnych „Caritas", które w najbliższym czasie muszą uzupełnić swą organizację.

Zebranie Zarządu Parafjalnej Akcji Katolickiej w miesiącu **wrześniu.**

a) W dalszym ciągu zapoznawać się z nowemi statutami, aby w razie potrzeby służyć rzeczowemi wyjaśnieniami na terenie poszczególnych oddziałów —

b) omowić treść niniejszego numeru „Czynu Katolickiego" —

c) uzgodnić program pracy wszystkich oddziałów —

d) w wypadku nie istnienia w parafji któregoś z czterech oddziałów — rozpatrzeć możliwości jego powstania i oddział taki zawiązać —

e) przeprowadzić szeroką propagandę rekolekcyj zamkniętych —

f) obmyśleć w zarysie program święta Chrystusa Króla i poczynić odpowiednie przygotowania do jego obchodu, według podanych niżej wskazówek.

Organizujmy święto Chrystusa Króla.

Cel. Celem święta jest: a) złożenie przez katolików wspólnego hołdu Chrystusowi, jako najwyższemu wszystkich i wszystkiego Królowi,

b) żywa propaganda katolicyzmu wśród obojętnych dla wiary,

c) propaganda hasła: W Chrystusie Odkupienie, w Chrystusie Odrodzenie, dla wprowadzenia w życie wypływających z tego hasła wniosków,

d) potężna manifestacja katolicka, siły, wiary i uczuć dla Chrystusa i Kościoła Katolickiego.

Przygotowanie. Przygotowaniem uroczystości zajmą się Zarządy Par. Akcji Katolickiej, bądź w razie ich nie istnienia, specjalne komitety obchodu uroczystości, powołane przez właściwych Księży Proboszczów z pośród członków katolickich organizacyj i wybitniejszych parafjan.

Po ustaleniu komitetu należy:

a) ustalić program uroczystości,

b) przewidzieć ilość potrzebnego materjału propagandowego,

c) zamówić potrzebny materjał w Diecezjalnym Instytucie A. K.

w terminie *najpóźniej do 5 października*, gdyż późniejsze zamówienia stanowczo uwzględniane nie będą,

d) ustalić sposób propagandy święta na terenie parafji.

Uwaga: Propagując święto nalaży przeprowadzić również propagandę Akcji Katolickiej w parafji, aby wciągnąć do pracy wybitniejsze jednostki, a jaknajszersze koła parafjan zainteresować zagadnieniem A. K. Stąd też w programie powinna koniecznie się znaleźć publiczna akademja.

Materjały na święto Chrystusa Króla.

1) *„Ruch Katolicki"*, organ Akcji Katolickiej w Polsce, w podwójnym numerze na wrzesień i październik (nr. 9 i 10) zawierać będzie omówienie w artykułach dzieła Odkupienia, Jubileuszu oraz wskazania stąd płynące. W dziale praktycznym — wskazówki i materjały. „Ruch Katolicki otrzymują tylko stali prenumeratorzy.

2) *„W Chrystusie Odkupienie"* — (Biblioteka A. K. Nr. 9) nap. ks. dr. Śpikowski. Broszurka ta obejmuje pogadanki, materjały dorozważań i konferencyj na temat Odkupienia. Forma przystępna i popularna. Stron 20, cena 50 gr.

3) *„Dzieło Odkupienia"* (Bibljoteczka AK. Nr. 10) Cykl rozpraw na ten sam temat, przeznaczony raczej dla inteligencji. Cena nieustalona.

4) *„Bibljoteka rekolekcyjna" Nr. 6.* Cykl Kazań o Jubileuszu Odkupienia i haśle tegorocznego święta.

5) *„Szkoła Czynu"* — nowe numery zawierać będą popularne omówienie hasła A. K. na rok najbliższy. Zamawiać lepiej w większej ilości.

6) *Obrazki* większych rozmiarów (18x28 cm.) rysunku Boratyńskiego, przedstawiające Odkupienie świata, wykonane czterobarwnym drukiem na kartonie, cena 50 gr.

7) *Nalepki* propagandowe, wielobarwne, cena 10 gr. Przy większej ilości — taniej.

8) *Ulotki* propagandowe, w formacie 8°, druk dwustronny. Cena 1 zł. za 100 sztuk.

9) Ponadto polecamy: Czytanki świąteczne: „Króluj nam" i „Nasz Wódz", cena 10 gr. za 10 sztuk.

10) *„Święto Chrystusa Króla"* — szkic historyczno liturgiczny, nap. H. Lutostańska, cena 25 gr.

11) *„Siedem śpiewów na cześć Chrystusa Króla"* — Chlondowskiego — na chór mieszany, partytura 3 zł.

12) Ks. M. Jeża — *„Ku czci Chrystusa Króla"* pienia religijne nadające się do deklamacji. Cena 1.50 zł.

Uwagi: Materjały podane pod numerami od 2 — 12 nabywać można w Diecezjalnym Instytucie A. K. Częstochowa, Aleja Najśw.

Panny Marji 64. Zamówienia na wydawnictwa obce przyjmuje się tylko do 5 października. Ceny rozumieć należy bez wysyłki pocztowej.

Wizytacje.

W dniach 17, 18 i 19 sierpnia ks. St. Gałązka odbył wizytę w Katol. Stowarzyszeniach w Żurawiu i Mstowie. Ks. Dyrektor J. Sobczyński odbył wizytację w następujących parafjach: 19 sierpnia w Rędzinach, 21 — w Kruszynie, 22 — w Cykarzewie, 23 — w Mykanowie, 24 — w Borownie, 28 — w Przyrowie, 29 — w Cielętnikach, 30 — w Soborzycach, 31 — w Borzykowej.

Wizytacja dała obraz dużego zapału dla pracy oraz zainteresowania i postępującego przyzwyczajenia do życia organizacyjnego.

Jakich pieczątek używają Zarządy Par. A. K.

Odpowiadając na pytania wyjaśniamy, że Zarządy P. A. K. posługują się w dalszym ciągu posiadanemi pieczątkami z napisem: „Akcja Katolicka w parafji..." Inne pieczątki nie są przewidziane.

Opłaty za przesyłki pieniężne przez P. K. O.

Z dniem 1 września Pocztowa Kasa Oszczędności wprowadziła opłatę za przesyłki pieniężne dokonywane za pośrednictwem P. K. O. Ponieważ odtąd przy każdorazowej wpłacie blankietem P.K.O. sumy do 50 zł. uiszczać trzba będzie opłatę w wysokości 10 gr. przeto zwracamy uwagę naszym dłużnikom, aby regulując należności tą drogą czynili to przy użyciu jednego blankietu, choćby wpłacali sumy dłużne z kilku tytułów. Należy w takim razie na blankiecie wypisać łączną sumę wpłat, a tylko na odwrotnej stronie koniecznie zaznaczyc, na co wpłacone pieniądze są przeznaczone.

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE MĘŻÓW

Zarząd Stowarzyszenia.

Ustalony drogą nominacji i wyborów Zarząd Stowarzyszenia przedstawia się w następującym składzie: Sekretarz Jeneralny z nominacji J. E. Ks. Biskupa Kubiny — Ks. Mgr. Z. Lipa, Prezes z nominacji — p. Lucjusz Bugajski. Jako członkowie z wyborów wchodzą do Zarządu: p. Jan Biedrzycki, p. Dr. Adam Borkowski, p. prof. Jan Sołdrowski, p. Zenon Glice, p. Fr. Galewicz.

Legitymacje, pieczątki, znaczki, sztandary.

W związku z reorganizacją Akcji Katolickiej otrzymujemy zapytania dotyczące zmiany legitymacyj, pieczątek, oraz wprowadzenia znaczków organizacyjnych i sztandarów. W tej sprawie odpowiadamy:

1) *Co do legitymacyj:* Jednolity wzór legitymacyj przygotowuje

Katolicki Związek Mężów w Warszawie. Do czasu tedy wydania nowych legitymacyj można używać dawnych, zamieniając czerwonym lub innym atramentem napis: „Związek Mężczyzn Katolickich" na „Katolickie Stowarzyszenie Mężów". O czasie ukazania się nowych legitymacyj poinformujemy zaraz oddziały.

2) *Co do pieczątek:* Oddziały posługują się pieczątką okrągłą z odpowiednim napisem. Ze względu na pożądaną jednostajność wielkości i napisu na pieczątkach, jak i ze względu na cenę, zamówieniem pieczątek zajmie się Katolickie Stowarzyszenie Mężów w Częstochowie, ul. Najśw. Panny Marji 64. Cena pieczątki wykonanej hurtowo wynosić będzie najwyżej ok. 1.10 — 1.20 zł. W tej samej cenie zamawiać można pieczątki podłużne z nazwą stowarzyszenia, nadające się do korespondencyj. Wysyłkę pieczątek uskuteczniać będziemy tylko na skutek imiennych zamówień ze strony poszczególnych oddziałów.

3) *Co do znaczków:* Jest w opracowaniu jednolity wzór znaczka dla członków A.K. Z chwilą jego wydania podamy o tem wiadomość do oddziałów.

4) *Co do sztandarów:* Ujednostajnione będą również barwy i formy sztandarów. Do tej chwili nowych sztandarów nie sprawiać.

Wykaz oddziałów zgłoszonych w starostwąch.

Zgłoszone zostały *w Starostwie Grodzkiem w Częstochowie* następujące oddziały K. S. Mężów: 1) w par. św. Rodziny, 2) w par. św. Zygmunta, 3) w par. św. Barbary, 4) w par. św. Rocha, 5) w par. Opieki św. Józefa w Rakowie.

W Starostwie Powiatowem w Częstochowie: 6) Biała Górna, 7) Kalej, 8) Kamienica Polska, 9) Poczesna, 10) Truskolasy, 11) Ługi, 12) Ostrowy, 13) Panki, 14) Zajączki, 15) Rędziny, 16) Mykanów.

W Starostwie Grodzkiem w Sosnowcu: 17) par. Wnieb. N.M.P. w Sosnowcu, 18) Pogoń, 19) Nowy Sielec, 20) Stary Sielec.

W Starostwie Powiatowem w Będzinie: 21) Ząbkowice, 22) Wojkowice Komorne, 23) Grodziec, 24) Gołonóg, 25) Dąbrowa Górnicza, 26) Zagórze, 27) Porąbka, 28) Niwka, 29) Czeladź, 30) Bobrowniki, 31) Sączów.

W Starostwie Powiatowem w Zawierciu: 32) Siewierz, 33) Koziegłowy, 34) Koziegłówki, 35) Kromołów, 36) Myszków, 37) Mrzygłód, 38) Niegowonice, 39) Poręba, 40) Zawiercie, 41) Łazy, 42) Chruszczobród.

W Starostwie Powiatowem w Radomsku: 43) Dmenin, 44) Chełmo, 45) Radomsko, 46) Kruszyna, 47) Gomunice, 48) Żytno 49) Pławno, 50) Maluszyn, 51) Sulmierzyce, 52) Pajęczno, 53) Brzeźnica, 54) Dobryszyce, 55) Kobiele Wielkie, 56, Radziechowice, 57) Borowno.

W Starostwie Powiatowem w Piotrkowie: 58) Ręczno, 59) Lubień, 60) Mierzyn, 61) Kamieńsk, 62) Kleszczów.

W Starostwie Powiatowem w Wieluniu: 63) Praszka, 64) Działoszyn, 65) Dzietrzkowice, 66) Wieluń, 67) Biała Ostrzeszowska, 68) Chotów, 69) Czarnożyły, 70) Mierzyce, 71) Czajków, 72) Lututów, 73) Węglewice, 74) Czastary, 75) Naramice.

Pozatem zgłoszono do Starostwa Wieluńskiego dwa nowe oddziały K. S. M. a mianowicie: 76) w Radostowie i 77) w Mokrsku.

Wizytacja oddziałów.

Sekretarz Jeneralny ks. Mgr. Lipa dokonał w m-cu sierpniu wizytacji oddziałów K. S. M. oraz innych Stow. A.K. w następujących parafjach: 28 — w Działoszynie. 29 — w Siemkowicach, 30 — w Kiełczygłowie, 31 — w Rząśni,

We wrześniu przewidziane są dalsze wizytacje: 1 i 2 września w Pajęcznie 3 — w Makowiskach, 4 — w Dworszowicach, 5 — w Brzeźnicy, 6 — w Wiewcu 7 — w Lgocie Wielkiej, 8 — w Dobrsyzycach, 9 — w Krępej, 10 — w Radziechowicach, 11 i 12 w Radomsku, 13 — w Dmeninie, 14 — w Kodrąbiu, 15 — w Rzejowicach, 16 — w Chełmie.

KATOLICKIE STOWARZYSZENIE KOBIET

Zarząd Stowarzyszenia.

Zarząd Katolickiego Stowarzyszenia Kobiet w Częstochowie stanowią: p. Leonja Kobyłecka – Prezeska i Janina Bartzówna — Sekretarka Generalna — z nominacji, oraz z wyboru pp. Gawrońska, dyr. M. Żelisławska, dr. Bona, drowa Borkowska i M. Biesiekierska.

Lokal Zarządu znajduje się w gmachu D. I. A. K. w Częstochowie, ul. Najśw. Panny Marji 64.

Wykaz oddziałów zgłoszonych u władz.

W Starostwie Grodzkiem w Częstochowie zgłoszone zostały następujące oddziały K. S. K.: 1) par. św. Rodziny, 2) par. św. Zygmunta, 3) par. św. Barbary, 4) par. św. Rocha, 5) par. Opieki św. Józefa w Rakowie.

W Starostwie Powiatowem w Częstochowie: 6) Biała Górna, 7) Kalej, 8) Poczesna, 9) Truskolasy, 10) Kłobucko, 11) Ługi, 12) Panki, 13) Kamienica Polska, 14) Zajączki, 15, Rędziny, 16) Mykanów.

W Starostwie Grodzkiem w Sosnowcu: 17) par. Wnieb. N.P.M. w Sosnowcu, 18) Nowy Sielec, 19) Stary Sielec.

W Starostwie Powiatowem w Będzinie: 20) Ząbkowice, 21) Wojkowice Komorne, 22) Grodziec, 23) Gołonóg, 24) Dąbrowa, Górnicza, 25) Zagórze, 26) Piaski, 27) Porąbka, 28) Czeladź, 29) Niwka, 30) Bobrowniki, 31) Sączów, 32) Wojkowice Kościelne.

W Starostwie Powiatowem w Zawierciu: 33) Siewierz, 34) Koziegłowy, 35) Koziegłówki, 36) Kromołów, 37) Myszków, 38) Mrzygłód, 39) Niegowonice, 40) Poręba Mrzygłodzka, 41) Zawiercie, 42) Łazy, 43) Chruszczobrób, 44) Żarki.

W Starostwie Powiatowem w Radomsku: 45) Dmenin, 46) Chełmo, 47) Radomsko, 48) Kruszyna, 49) Gomunice, 50) Żytno, 51) Pławno, 52) Maluszyn, 53) Sulmierzyce, 54) Pajęczno, 55) Brzeźnice, 56) Dobryszyce, 57) Kobiele Wielkie, 58) Radziechowice, 59) Borowno.

W Starostwie Powiatowem w Piotrkowie: 60) Ręczno, 61) Lubień, 62) Kamieńsk, 63) Kleszczów.

W Starostwie Powiatowem w Wieluniu: 64) Praszka, 65) Działoszyn, 66) Dzietrzkowice, 67) Wieluń, 68) Chotów, 69) Czarnożyły, 70) Mierzyce, 71) Osiaków, 72) Czajków, 73) Lututów, 74) Węglewice, 75) Biała Ostrz., 77) Czastary, 77) Naramice.

Nowe oddziały K. S. K. zgłoszono nadto do Starostwa w Wieluniu z parafji: 78) Radostów i 79) Mokrsko.

Rekolekcje dla matek od 12-go — 16-go września 1934 r.

Wizytacje.

Sekretarka Jeneralna p. J. Bartzówna zwizytowała w sierpniu następujące oddziały K. S. K.: 16 sierpnia w Myszkowie, 17 — w Mrzygłodzie, 18 — w Porębie, 18 — w Zawierciu, 20 — w Łazach, 21 — w Ząbkowicach, 22 — w Gołonogu, 25 — w Strzemieszycach, 26 — w Maczkach, 27 — w Porąbce, 28 — w Zagórzu, 29 — w Dąbrowie Górniczej.

W miesiącu wrześniu przewidziane są wizytacje oddziałów K. S. K. w parafjach: 9 — w Rakowie, 10 — w Poczesnie, 11 — Kamienicy Polskiej, 12 — w Koziegłowach, 13 — w Koziegłówkach, 14 — w Siewierzu, 15 — w Wojkowicach Kość., 16 — w Chruszczobrodzie.

REFERAT REKOLEKCYJ ZAMKNIĘTYCH

W Chrystusie Odrodzenie.

Takie jest hasło tegorocznego święta Chrystusa Króla. Odrodzenie w Chrystusie! Bo też istotnie niema dla świata innej drogi do wydźwignięcia się z obecnego powszechnego chaosu, jak ta wypróbowana, niezawodna, na której czekają siły nie ludzkie tylko, ale Boskie. Boskich sił nam potrzeba dziś aby one nas wsparły. Boskich trzeba sił, aby one postawiły skuteczną tamę złu. Boskich trzeba sił, aby one na nowo dźwignęły człowieka i zapewniły mu należne miejs- w świecie.

Te siły są wśród nas, potrzeba się tylko do nich zbliżyć, niemi się wypełnić, a znów staniemy się przez nie silni.

Uczynić to muszą, jako pierwsi apostołowie Akcji Katolickiej, bo im tych sił, jako żołnierzom Chrystusowym w czasach dzisiejszych wiele potrzeba.

A więc niech idą na rekolekcje zamknięte, aby w tych w wieczernikach, jak Ojciec św. nazywa domy rekolekcyjne, mogła zstąpić na nich moc apostolska. W Chrystusie Odrodzenie — a Chrystus chce mówić i odradzać w rekolekcjach zamkniętych.

A więc pospieszmy tłumnie do Domu Rekolekcyjnego!

Pamiętajmy o Domu Rekolekcyjnym!

Duże już usługi wspólnej sprawie Akcji Katolickiej oddać potrafił nasz Dom Rekolekcyjny i wielkie jeszcze w przyszłości oddać może.

W nim to przecież odnowiła się w większości w roku ubiegłym tysiączna rzesza rekolektantów, on to przygarniał wszystkich, którzy pod jego dachem szukali szczęścia. Nie zważał często na to, czy ktoś mógł opłacić za siebie koszta pobytu, czy nie, chociaż koszta te zawsze były.

To jednak, co można robić wyjątkowo — nie może utrzymać się na dalszą metę. Co uczynimy z tymi, którzy przyjdą, przynosząc jako cały zwrot kosztów mieszkania i utrzymania czterodniowego zaledwie skromną złotówkę, jak było czasem dotąd...? Przecież odsyłać ich nie można. A więc? Należy im pomóc!

W tej też myśli apelujemy do ludzi dobrej woli, aby sprawę Domu Rekolekcyjnego wzięli do serca. Jedni uczynić to mogą zasilając choćby skromnym groszem fundusz rekolekcyjny na utrzymanie niezamożnych rekolektantów, inni jakąś pomocą w naturze, w postaci drzewa, kartofli jarzyn i t. p. umożliwić mogą pokrycie kosztów za niejednego rekolektanta, za którego Bóg hojniej jeszcze odpłaci.

Pomyślcie o tem, przyjaciele Domu Rekolekcyjnego i zorganizujcie w miarę sił i możności choćby skromną pomoc, aby istotnie nikt od Domu Rekolekcyjnego nie odszedł z powodu braków środków do utrzymania go.

Dom Rekolekcyjny nie jest instytucją dochodową. Tem jednak więcej pomóc mu należy, aby w jaknajszerszym zakresie spełniał wielką swą misję.

Kto będzie pierwszym, kto pospieszy z odpowiedzią na nasz apel?...

Z kroniki rekolekcyjnej.

W dniach od 23 — 27 lipca odbyła się serja rekolekcyjna dla panów, pod kierunkiem ks. Dyr. J. Sobczyńskiego.

W serji dla pań od 7 — 11 sierpnia wzięło udział 27 uczestniczek, m. in. z Poznania, Łodzi' Tomaszowa, Piotrkowa i t. d. Kierownikiem tej serji był ks. prof. B. Kasprzak.

Najbliższa serja rekolekcyjna odbędzie się od 12 — 16 września i przeznaczona będzie *dla matek.* Niech raczą o niej pamiętać oddziały K. S. K.

Nowe wydawnictwa.

Ks. dr. Fr. Sawicki: *Filozofja miłości.* Nakładem N. I. A. K. Poznań 1934, str. 116, Cena 1,50 zł.

Jako pierwszy tom nowego cyklu p. n. „Kultura Katolicka" ukazała się ciekawa książka, w której znany i ceniony autor w trzech wykładach ujmuje przystępnie i zajmująco zagadnienie miłości w najszerszem pojęciu. W pierwszej części przedstawia on istotę oraz jej postacie. Druga część „Miłość a życie" zawiera krótką charakterystykę miłości jako popędu naturalnego, następnie jako przykazania. W trzeciej „Miłość jako przyczyna wszechrzeczy" przedstawiony jest Bóg jako Miłość twórcza.

Jak widać treść książki jest istotnie zajmująca. Nadto staranne wydanie tomika przyczyni się niewątpliwie do poczytności książki w kołach inteligencji, a zwłaszcza wśród młodzieży akademickiej.

Ks. Marjan Nassalski: *Książeczka dla wiernych do korzystania z odpustu jubileuszowego.* Częstochowa 1934. Cena 30 gr.

Dość trudne warunki uzyskania odpustu w trwającym roku jubileuszowym wprowadzały nieraz w kłopot lud, nie umiejący dać sobie rady z wypełnieniem przepisanych do uzyskania odpustu warunków. Omawiana książeczka, podająca w przystępnej formie tak ogólne przepisy jak i szczegółowe warunki wraz z dodatkiem niektórych modlitw i wykazem kościołów przeznaczonych do nawiedzenia, zwłaszcza w diecezjach częstochowskiej, warszawskiej, włocławskiej, łódzkiej i kieleckiej — stanowi duże udogodnienie dla tych, którzy samodzielnie będą chcieli zyskać ten odpust.

Nabywać można, lepiej odrazu w większych ilościach, również w Diec. Instytucie Akcji Katolickiej, Częstochowa, ul. Najśw. Panny Marji 64.

Kalendarz Jasnogórski na rok 1935. Nadkładem Ilustrowanego Tygodnika Katol. „Niedziela". Częstochowa, cena 70 gr.

Niedawno opuścił prasę, jako siódmy już rocznik, znany i powszechnie lubiany „Kalendarz Jasnogórski". Wśród wielu podobnych wydawnictw, kalendarz ten, niosący ze sobą duchowe tchnienie z Jasnej Góry, zdobył sobie ogólną sympatję, stając się często spotykanym, miłym gościem w domach ludu polskiego.

I najnowszy rocznik chce być takim. Chce uczyć, wychowywać i bawić. Na licznych stronach obok kalendarza przynosi pouczające artykuły religijne i społeczne, wiadomości kościelne i ze świata, piękne przykłady i opowiadania z zakresu historji, Akcji Katolickiej

i ogólne, a nadto dział rolniczy, hygieny i oczywiście rozrywkowy. Dzięki tym właśnie zaletom i bieżący rocznik będzie się podobał.

Niska cena wynosząca tylko 70 groszy (z przesyłką pocztową 95) ułatwia jeszcze jego nabycie.

Niechaj Stowarzyszenia Katolickie starają się wszędzie rozszerzać „Kalendarz Jasnogórski" jako dobre wydawnictwo, a spełnią piękny czyn apostolski.

SMUGI...

Kto obserwuje baczniej życie współczesne, ten z wielką przykrością stwierdzić musi, jak dziś coraz częściej narusza się nakazany spoczynek świąteczny, w skutek czego w dziedzinie naszego życia religijnego wprowadza się coraz więcej czysto świeckie pierwiastki. Wystarczy żeby jakaś organizacja obchodziła bodaj pierwszą rocznicę swego istnienia, albo też urządzono gdzieś uroczystość inauguracyjną nowej placówki, a spodziewać się można, że część uczestników-katolików z własnej lub inicjatorów uroczystości winy nie spełni swego obowiązku religijnego, gdyż uroczystość naznaczono właśnie w godzinach odbywania się rannych nabożeństw w kościołach.

To już doprawdy jest niedopomyślenia!

Niema przyjemności bez spełnienia wpierw obowiązku względem Boga.

Najbliższe pielgrzymki Ligi Katolickiej.

Liga Katolicka w Katowicach organizuje jesienią r.b. dwie wielkie pielgrzymki: *od 12 do 24 września r. b. do Rzymu i Neapolu i od 10 do 26 października r. b. do Ziemi Świętej.*

Pielgrzymka do Rzymu i Neapolu pod protektoratem i osobistem duchownem kierownictwem J. E. Ks. Biskupa włocławskiego Karola Radońskiego ma dwa główne cele do spełnienia: odwiedzenie Rzymu i ujrzenia cudu wrzenia krwi św. Januarego w Katedrze Neapolitańskiej. Program pielgrzymki przewiduje również zwiedzenie Padwy, Wenecji, Florencji, Capri, Pompei oraz niezapomniany wjazd na Wezuwjusz. Cena udziału od zł. 515,—. Paszporty ulgowe są zapewnione.

Pielgrzymka do Ziemi Świętej zwiedzi wszystkie miejscowości tak drogie sercu każdego chrześcijanina: Jerozolimę, Betleem, Nazaret, Kafarnaum, Ain Karem, Jerycho, Jordan, Morze Martwe, Jezioro Genezaret i t. d. W drodze powrotnej do kraju pielgrzymi zwiedzą również Ateny i Konstantynopol.

Dokładnych informacyj udziela i zgłoszenia przyjmuje Liga Katolicka w Katowicach, ul. Marsz. Piłsudskiego 58, tel. 313-30.

Wydawca: Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej. Redaktor: Ks. Stanisław Gałązka

Polskie Zakł. Graf. w Częstochowie, Bieganskiego 10, Tel. 15-93.